

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΤΗΤΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2010-11
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΒΑΖΑΚΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΧΑΝΙΑ, ΙΟΥΛΙΟΣ 2011

Επιφάνεια: *ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΡΟΥΧΟ.*

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΤΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΚΕΛΥΦΟΣ.

Αφορμή για την παρούσα εργασία αποτέλεσαν διάφορες αναφορές στο κτίριο ως ρούχο, μέρος της συζήτησης γύρω από την έννοια της επιφάνειας και την 'αρχιτεκτονική του κελύφους'. Έχοντας ως θεωρητική βάση την 'αρχή της ένδυσης' του Gottfried Semper και την άποψή του σε σχέση με την πρωτοκαθεδρία της υφαντικής, ως 'μητέρα' των τεχνών, μελετάμε τη μεταφορά εννοιών /εργαλείων από την ένδυση στην αρχιτεκτονική και αντίστροφα, και τελικά τη σημασία της επιφάνειας, ως 'ρούχο της αρχιτεκτονικής'. Με αναφορά στην επιφάνεια, κοινό τόπο των δύο τεχνών, αναζητούμε την λειτουργία και τους συμβολισμούς που αυτή φέρει, αλλά και το ρόλο της στην αρχιτεκτονική μέσα από ιστορικά παραδείγματα. Σταθμοί τους οποίους εξετάζουμε με μεγαλύτερη προσοχή, αποτελούν το Baroque και το Μοντέρνο, ως εκφραστές των δύο ακραίων τάσεων στην αρχιτεκτονική: έμφαση στην διακόσμηση /κάλυψη και έμφαση στην κατασκευή, αντίστοιχα. Στο Baroque δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στο θέμα της επιφάνειας. Η έννοια της πτύχωσης καθορίζει τον τρόπο επεξεργασίας της, τόσο σε επίπεδο κτιρίου, όσο και στα πλαίσια του ιματισμού. Από την άλλη πλευρά, στο Μοντέρνο Κίνημα φαίνεται να παραμελείται η επιφάνεια έναντι της κατασκευής. Ο λόγος γύρω από αυτήν, όμως, από τους αρχιτέκτονες, αλλά και η γενικότερη ενασχόλησή τους με την ένδυση, αποδεικνύει το αντίθετο.